

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019202977
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0019202977.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Lučenec, J. Kráľa 5/A proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, za účasti VÚB Leasing, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 318 045, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Nám. sv. Egídia 40/93, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku 24Csp/61/2019-607 z 18.10.2022 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I., II. a III.
- II. M e n í rozsudok vo výroku IV. tak, že žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.
- III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie, v poradí 2. rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 992,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 27.3.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120155362 zo dňa 29.7.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok je bezúročný a bez poplatkov, III. žalobcovi priznal nárok na 100 % náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, IV. žalovanému za účasti VÚB Leasing, a.s. priznal nárok na 100 % náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, vyšším súdnym úradníkom.

2.1.V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa dorueenou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 992,08 eur s príslušenstvom, ako aj ureenia bezúroenosti a bezpoplatkovosti spotrebite3ského úveru poskytnutého mu na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere e. 120155362 z 29.7.2015.

2.2.Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie s odôvodnením, že spoločnosť VÚB Leasing, a.s. požiadala o pripustenie vstupu ako intervenienta do konania, lebo má právny záujem na výsledku konania, lebo spoločnosť Consumer Finance Holding,

a.s. bola zrušená bez likvidácie formou rozdelenia a jej zlúčenia so spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami.

2.3. Pristupujúci intervenient sa vyjadril k výpočtu RPMN, doplatku kúpnej ceny a financovania, lebo na zaplatenie všetkých týchto položiek si vzal žalobca spotrebiteľský úver, preto jeho žalobnú námietku nesprávneho urenenia výšky RPMN považuje za nepodstatnú. K doplnkovému tovaru uviedol, že kúpna zmluva predmetu financovania B v sume 622 eur je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA Auto, a.s. s poskytnutými službami, s ktorými súhlasil žalobca, a to svojím podpisom na predmetnej faktúre. K termínu konečnej splatnosti uviedol, že ten je uvedený v zmluve. K celkovej výške spotrebiteľského úveru a podmienok upravujúcich jeho eerpanie uviedol, že tieto sú uvedené v zmluve o úvere, eas? Spôsob financovania.

2.4. Súd po vykonanom dokazovaní vo veci meritórne rozhodol rozsudkom tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie dlžnej sumy žalobcovi spolu s príslušným úrokom z omeškania, vyslovil, že poskytnutý úver z uzavretej zmluvy je bezúroený a bez poplatkov a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2.5. Voei tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade a na základe podaného odvolania odvolací súd uznesením 5CoCsp/37/2021 zrušil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec mu vrátil na iašie konanie a rozhodnutie v naznaeených intenciách odvolacieho súdu.

2.6. Súd vo veci opakovane rozhodol, a to po právnom posúdení podľa § 1 ods.2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, § 9 ods.1,2, § 9 ods.9, § 11 ods.1, § 15 ods.1,2, § 19 ods.1,2,3,4,5 z. e. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1,2,3,5,6,8, § 54 ods.1,2,3, § 451 ods.1,2, § 454, § 456, § 517 ods.2 OZ, § 3 ods.1 nariadenia vlády SR e. 87/1995 Z.z. a konštatoval, že žalovaný vyboeil z pravidiel eestnej obchodnej praxe uznávanej v jeho oblasti einnosti, kei nedodržel úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú bolo možné od neho rozumne oekáva?, keiže upieral spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov (vnútil mu nieeo, eo sám nežiadal a nechcel), teda, že zarátal do úveru aj náklady spojené s jeho poskytnutím, teda v úverovej zmluve je uvedená vyššia suma úveru, nakoľko zahaoa okrem doplatku kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve aj iné náklady. Obligatórna obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru musí zodpovedať jej kogentnému pojmovému vymedzeniu.

2.7. V prejednávanvej veci mal byť spotrebiteľský úver použitý výhradne na úeel financovania doplatku kúpnej ceny motorového vozidla a mal predstavovať sumu 4 899 eur a žiadne financovanie iašich doplnkových služieb, ktoré žalobca nechcel a ani nebol na ne upozornený, preto je neprípustné od neho žiadať takéto služby zaplatiť?, nakoľko v samotnej kúpnej zmluve v súvislosti s predajom vozidla dohodnuté vôbec neboli. Dohodnutý doplatok kúpnej ceny vozidla mal byť celkovou výškou poskytnutého úveru. Nie je tak možné, aby poskytovate3 úveru premietal do istiny úveru akéko3vek, pre klienta - spotrebite3a skryté povinné náklady na financovaní nieeooho, eo spotrebite3 nepožadoval. Takýto postup je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku, najmä ak sa jedná o typizovanú formulárovú zmluvu v danom prípade. Žalovaný umelo navýšil sumu poskytnutého úveru, nakoľko doplnkové služby a aj poistenie minigap sa týkali úverovej zmluvy. Výška poskytnutého úveru je jedným so základných vstupných parametrov pre výpočet údaju RPMN, v jeho závislosti bola preto výška RPMN uvedená nesprávne a úver je tak potrebné považovať za bezúroený a bez poplatkov (§ 9 ods.2 písm. g/, j/ v spojení s § 11 ods.1 písm. b/ a d/ ZoSÚ), kedy sa jedná o nevyvrátiteľnú zákonnú domnienku ako sankciu za uvedenie RPMN v neprospech spotrebite3a.

2.8. Žalobca sa domáhal podanou žalobou vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 992,08 eur podľa špecifikácie v nej uvedenej.

2.9. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a výpovede úeastníkov súd dospel k záveru, že v danej veci bol žalobcovi v skutoenosti poskytnutý úver vo výške doplatku kúpnej ceny motorového vozidla, t.j. 4 899 eur. Pokia3 sa týka zmluvy o úvere tu žalobca síce pripustil, že k automobilu mu bol daný tzv. „dareek“, ktorý bol zahrnutý do tejto zmluvy v sume 188 eur (balíeek povinnej výbavy 48 eur + bezdrôtová kamera s navigáciou 140 eur) aj s inými službami a tovarmi poistenie Mini GAP 135 eur a doplnkový zákaznícky servis 299 eur, ktoré si však neobjednával, ani o ne nežiadal.

2.10. Vzh3adom na uvedené zistenie súd, preto posúdil, že zmluva o úvere mala obsahovať iba doplatok kúpnej ceny vozidla 4.899 eur ako Financovanie A a žiaden iný doplnkový tovar a služby ako Financovanie B. V konaní pred súdom bolo preukázané, že balíeek povinnej výbavy a bezdrôtovú kameru žalobca reálne prezval. Zmluva o úvere tieto easti obsahovať mala. Avšak zvyšok v easti B mu reálne poskytnutý nebol, preto nemožno od žalobcu žiadať splnenie za služby, ktoré mu reálne poskytnuté neboli.

2.11.Z výpisu splátok úveru na karte klienta a výpisu z jeho bežného úetu bolo preukázané, že na tento mu reálne poskytnutý úver žalobca zaplatil celkovú sumu 6 078,34 eur, t.j. 5 934,34 eur + 144,74 eur. Keiže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúroený a bez poplatkov, došlo tak zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu voei žalobcovi o sumu 992,08 eur. Pretože je s úhradou tejto dlžnej sumy voei žalobcovi v omeškani, súd priznal žalobcovi nárok na zaplataenie zákonného úroku z omeškania voei žalovanému tak, ako to bolo pripustené zmenou žaloby.

2.12.Záverom súd sa vyjadril k zrušujúcemuzneseniu 5CoCsp/37/2021 z 19.5.2022 a konštatoval, že rešpektoval pokyny odvolacieho súdu a vo veci posudzoval aj rozhodnutia NBS e. z.: 100-000-290-123 k e. sp.: NBS1-000-0052-020 z 28.5.2001 a rozhodnutia NS SR 6Sžo/61/2014 z 26.8.2015, ako aj 5Sžo/21/2013 z 30.4.2014. Prihliadol aj na najnovšie rozhodnutie NS SR 2Cdo/165/2020 z 27.10.2021 a konštatoval, že v zmysle § 52a ods.2 OZ vyplýva, že jednoznaená závislosť Kúpnej zmluvy a Zmluvy o úvere, preto vzájomné dojednanie takýchto zmlúv nesmie byť odlišné. Uvedeným postupom súd prvej inštancie v plnom rozsahu rešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyjadrenom v rozhodnutí 5CoCsp/37/2021 z 19.5.2022 s poukazom na novšie rozhodnutie NS SR, ktoré je použite3né na práve posudzovaný prípad.

2.13.Súd ureil, že spotrebite3ský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebite3skom úvere e. 120155362 z 29.7.2015 medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok je bezúroený a bez poplatkov tak, ako je to uvedené vo výrokovej easti II. tohto rozsudku.

2.14.O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštaneného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

3.1.Rozsudok vo výroku IV. napadol veas podaným odvolaním žalobca z dôvodu uvedeného v § 365 ods.1 písm. h/ CSP, ktorý vyplynul z obsahu odvolania.

3.2.Poukázal na to, že žalobca bol v konaní plne úspešný.

3.3.Úspech vo veci sa zásadne posudzuje vo vz?ahu k celému konaniu a relevantný je koneený výsledok, t.j. meritórne rozhodnutie.

3.4.Rozhodnutie o priznaní náhrady trov odvolacieho konania neúspešnému žalovanému je paradoxné a odporuje meritórnemu výsledku konania, resp. je súeasne v rozpore s výrokom III. rozsudku, ktorým bola správne priznaná náhrada prvoinštanených trov úspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

3.5.Na základe uvedeného, preto nemožno vylúei?, že napadnutý IV. výrok rozsudku je dôsledkom chyby v písaní, eo však na druhej strane nezodpovedá bodu 82. odôvodnenia rozsudku.

3.6.Prvoinštanený súd na jednej strane 100% úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania a nepochopite3ne naopak priznal 100% neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania voei žalobcovi. Pre úplnosť konštatoval, že oznaenie úeasti spoločnosti VÚB Leasing na strane žalovaného je zjavnou nesprávnosťou, nako3ko táto spoločnosť zanikla v dôsledku zluéenia so žalovaným 1.1.2022.

3.7.S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý IV. výrok rozsudku zmenil tak, že žalobcovi prizná voei žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4.1.Rozsudok napadol veas podaným odvolaním žalovaný, a to podľa § 365 ods.1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

4.2.Úvdom odvolate3 konštatoval, že podstatou sporu je bezúroenosť a bezpoplatkovosť spotrebite3skej zmluvy z dôvodu tvrdenej absencie obligatórných náležitostí.

Žalovaný rozhodnutie súdu považuje za zmätoené, arbitrárne a nepreskúmate3né, bez opory v právnom poriadku, vykonanom dokazovaní a bez aplikácie príslušným ustanovením právnej úpravy nielen zo Zákona o spotrebite3ských úveroch a Obeianskeho zákonníka, ale aj ialších predpisov.

4.3.Tvrdí, že rozhodnutie trpí vadami v zmysle § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP, pretože súd nesprávne ustálil skutkový základ pre rozhodnutie, a taktiež súd nesprávne právne vec posúdil, kei aplikoval nesprávnu právnu normu a obsah správne aplikovanej právnej normy nesprávne interpretoval. Súd svoje rozhodnutie nedostatoene odôvodnil, a tak svojím postupom porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

4.4.Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie, aby náležite zistil skutkový stav a ustálil, eoho sa doplnkový zákaznícky servis, poistenie a doplnkový tovar týkajú.

4.5.Súd opäť náležite nezistil skutkový stav a v svojom rozhodnutí v bode 72. bez akéhoko3vek zdôvodnenia uviedol iba, že doplnkové služby a poistenie Mini GAP sa týkali úverovej zmluvy. Zatia3 eo z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedené tovary a služby sa týkajú motorového vozidla nie úveru.

4.6. Balíček povinnej výbavy 48 eur a bezdrôtová kamera s navigáciou 140 eur + poistenie Mini GAP 135 eur a doplnkový zákaznícky servis 299 eur to je kontrola technického stavu vozidla, dokladová kontrola vozidla, administratívne služby slúžiace s prepisom vozidla sú službami týkajúcimi sa motorového vozidla. Nevedno ako súd dospel k záveru, že napríklad kontrola technického stavu vozidla je službou týkajúcou sa poskytnutého úveru. Súd v zmysle bodu 14.5 uznesenia odvolacieho súdu mal prijať záver, že tieto spolu s doplatkom kúpnej ceny za motorové vozidlo predstavujú predmet úverovej zmluvy, od ktorého sa potom odvíja aj výpočet RPMN.

4.7. Odôvodnenie rozhodnutia je zmätoené a neureité aj v bode 73. Súd na jednej strane tvrdí, že zmluva o úvere má v esťi istiny úveru obsahova? aj doplnkový tovar v esťi balíček povinnej výbavy a bezdrôtová kamera, ale zároveň tvrdí, že reálne poskytnutý mal by? iba úver na financovanie doplatku kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 4 899 eur. Odôvodnenie rozhodnutia nespaoa zákonné atribúty riadneho odôvodnenia rozhodnutia a takéto rozhodnutie je preto v rozpore so zákonom.

4.8. Žalovaný uviedol, že dodáva 3mi doplnkového tovaru a služieb sú pois?ovoa (minigap) a spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (doplnkový zákaznícky servis), nie žalovaný. Preto nie je zrejmé, aký súvis má poistenie so žalovaným, ktorý ho iba financuje a nezodpovedá za rozsah poistných zmlúv ani výšku poistného, ktorá je vecou dohody medzi poistníkom a pois?ovate3om a rovnako ani za poskytnutie ialších služieb dojednaných s iným dodávate3om, ktorým je predávajúci.

4.9. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na odpoveď NBS z 24.4.2022, ktorá na základe podnetu právneho zástupcu žalobcu posudzovala aj zmluvu uzatvorenú so žalobcom, ktorá je predmetom tohto konania, v ktorej NBS uviedla: „ak tovar alebo služby, ktoré boli financované úverom neboli poskytnuté alebo neboli dodané v dohodnutom rozsahu alebo kvalite, zákonným prostriedkom na dosiahnutie nápravy je podanie reklamácie u predajcu podľa § 18 z. e. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebite3a v znení neskorších predpisov. Z dostupných dokumentov však nevyplýva, že dotknutí klienti reklamovali u predajcu neposkytnutie doplnkových tovarov alebo služieb, ktoré sú špecifikované ako predmet financovania B v jednotlivých zmluvách o spotrebite3skom úvere.“

4.10. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca namieta, že mu predmetné služby neboli dodané, resp. neboli dodané v dohodnutom rozsahu, mal zákonnú možnosť obrátiť sa na predajcu s reklamáciou.

4.11. Vzh3adom na to, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebite3ského úveru a ani ich spotrebite3 nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebite3skom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda v predmetnej spotrebite3skej zmluve uvedená v správnej výške 21,34%, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o roenej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN. Žalovaný v súvislosti s doplnkovým tovarom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave 16Co/140/2020.

4.12. Odvolací súd vo svojom uznesení uložil súdu prvej inštancie, aby posudzoval aj rozhodnutia NS SR 6Sžo/61/2014 z 28.5.2001 a 5Sžo/21/2013 z 30.4.2014.

4.13. K rozhodnutiu NS SR 2Cdo/165/2020 z 27.10.2021 je potrebné uviesť, že toto rozhodnutie sa nemôže vz?ahova? na prejednávaný prípad, nako3ko sa nejedná o obdobný skutkový a právny stav. V zmluve, ktorú posudzoval NS SR je uvedený iba predmet financovania A, teda je v nej uvedené, že sa oou financuje iba motorové vozidlo, chýba tam identifikácia predmetu B.

4.14. V zmluve, ktorá je predmetom tohto konania, je naopak uvedený všetok financovaný tovar a služby zmysle § 9 ods.2 písm. h/ z. e. 129/2010 Z.z. V tomto prípade úver bol úeelovo viazaný nie iba na motorové vozidlo, ale aj na iné tovary a služby v zmluve uvedené v zmysle § 15 z. e. 129/2010 Z.z. Zmluva korešponduje jednak s financovaním tovaru uvedeným v kúpnej zmluve, ako aj s financovaním tovarov a služieb uvedených v iných zmluvách, ei obligatórne písomných alebo ústnych.

4.15. Z uvedeného vyplýva, že toto rozhodnutie NS SR na posudzovaný prípad nijako nedopadá. K rozhodnutiu NS SR 6Sžo 61/2014 žalovaný uviedol, že nejde o skutkovo totožnú vec v porovnaní s úverovým vz?ahom žalobcu a k porovnaniu 5Sžo/32/2014 rovnako zastáva názor, že nejde o skutkovo totožnú vec v porovnaní s úverovým vz?ahom žalobcu.

4.16. Žalovaný s poukazom na vyššie uvedené skutkové a právne okolnosti zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zmätoené a arbitrárne, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd porušil svojim postupom právo žalovaného na spravodlivý proces.

4.17. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie a vrátil vec na ialšie konanie, prípadne, ak bude ma? podmienky na rozhodnutie vo veci samej za splnené, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý za zásadné aj pre predmetnú vec považuje vzájomné prepojenie kúpnej zmluvy a zmluvy o úvere a nutnosť ich spoločného posudzovania v súlade s §

52a ods.2 OZ, ktoré opätovne ustálil NS SR v konaní sp.zn. 4Cdo/322/2020 z 30.11.2022 (jedná sa o skutkovo a právne totožnú vec rovnakého žalovaného). S poukazom na uvedené navrhli odvolaciemu súdu rozsudok ako vecne správny potvrdiť?

6.1.K vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že je iba na vôli žalobcu ako kupujúceho, aké tovary a služby sa rozhodne prostredníctvom poskytnutého úveru financovať?. Žalobca sa tak mohol rozhodnúť, že bude poskytnutým úverom financovať, buď iba doplatok kúpnej ceny motorového vozidla, alebo spolu s doplatkom aj doplnkový tovar a služby. Jedná sa však výlučne o rozhodnutie samotného kupujúceho, do ktorého nemôže veriť poskytovatelia finančné prostriedky zasahovať?

6.2.Pokiaľ sa doplnkový tovar a služby a poistenie minigap týkajú výlučne kupovaného motorového vozidla, tak tieto spolu s doplatkom kúpnej ceny za motorové vozidlo predstavujú predmet úverovej zmluvy, od ktorého sa potom odvíja aj výpočet RPMN. Doplnkový tovar a služby tak mohol byť zo strany kupujúceho financovaný, buď vlastnými finančnými prostriedkami, prípadne o doplnkový tovar a služby nemusel prejsť žiadny záujem. Jednalo sa výlučne o jeho rozhodnutie, do ktorého žiadna zo strán, a už vôbec nie žalovaný, nemohla zasahovať?. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle podaného odvolania.

7.Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na všetkých svojich predchádzajúcich stanoviskách.

8.Žalovaný rovnako vo vyjadrení zotrval na všetkých svojich predchádzajúcich stanoviskách.

9.1.Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného ako podané vecs (§ 362 v spojení s § 367 ods.2 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné, preto rozsudok vo výrokoch I., II. a III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP.

9.2.Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku vo výroku IV., ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho vo výroku IV. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

10.1.Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

10.2.Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP, spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne ureitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

10.3.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

10.4.Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je einnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie).

10.5.Žiaden zo žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

11.Žalobca uplatnil odvolací dôvod uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, ktorý je daný.

12.Na zdôraznenie správnosti dôvodov výrokov I., II. a III. napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) odvolací súd konštatuje:

13.1.Prvoinštancný súd správne v bode 27. posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský.

13.2. Rovnako správne súd v citovanom bode konštatoval, že celková výška úveru 5 521 eur nie je správna, pretože pozostáva z doplatku ceny za vozidlo: suma financovania A vo výške 4 899,00 eur (na základe vystavenej faktúry) a tiež z doplnkového tovaru a služieb: suma financovania B vo výške 622,00 eur, ktoré doplnkové služby a tovary si žalobca sám nevyžiadal, ani nemal o takýto druh produktu záujem, eo vyplynulo z vykonaného dokazovania (z výpovede žalobcu pred súdom, cit. „bral si úver na auto“), priom žalovaný túto skutoenosť nijako nevyvrátil, takže je potrebné ju považovať za nespornú.

13.3. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že kúpna zmluva sa týkala výlučne špecifikovaného motorového vozidla.

13.4. Žalobca tvrdil, že si doplnkový tovar nekupoval a ani nemal o neho záujem a žalovaný nepreukázal, na základe akej právnej skutočnosti sa predmetom poskytnutého úveru stal aj doplnkový tovar a služby.

13.5. Odvolací súd konštatuje, že aj napriek skutočnosti, že na špecifikovaný doplnkový tovar a služby nebola uzatvorená osobitná zmluva (§ 52 ods.1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom) žalovaný bol povinný preukázať, že bolo vôľou žalobcu zakúpiť si doplnkový tovar a služby a rovnako, že bolo vôľou žalobcu celú kúpnu cenu za doplnkový tovar a služby zaplatiť na základe poskytnutého úveru.

13.6. V konaní na preukázanie skutočnosti, že vôľou žalobcu bolo aj poskytnutie úveru na kúpnu cenu za doplnkový tovar a služby, žalovaný predložil len návrh poisťnej zmluvy, ktorou bolo dojednané jednorazové poisťné hradené predajcom spolu s poisťnými podmienkami, ktoré v bode 8. obsahovali upozornenie pre poisťníka, že neobsahujú úplný rozsah práv a povinností poisťníka.

14. Odvolací súd sa síce nestotožuje so záverom súdu, že doplnkový tovar a služby sú náklady, ktoré mali byť zahrnuté do nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru, lebo nešlo o náklady súvisiace so zmluvou o spotrebiteľnom úvere. Táto skutočnosť však nie nemožno považovať za správny záver súdu v merite veci.

15.1. Podľa § 2 písm. g) z. e. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15.2. Podľa § 2 písm. i) z. e. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie roenou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako roené percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

16. K celkovým nákladom patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. RPMN sa v zmysle uvedeného urejuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkami vyplývajúcimi z tohto ustanovenia, priom do celkových nákladov spotrebiteľa o.i. patria aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe.

18. K poplatkom spojeným s poskytovaním úveru zaujala stanovisko Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do výpočtu RPMN nezahŕňajú. Medzi tieto poplatky boli zahrnuté poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za nedodanie poskytnutého úveru, poplatky za navýšenie úveru, poplatky za expresné spracovanie úveru, poplatky za prevod peňažných prostriedkov súvisiacich so splácaním úveru, poplatky za nepovinné poistenie k úveru, poplatky a sankcie v prípade neplatenia alebo omeškania úveru, notárske poplatky, ktoré vzniknú veriteľovi a z toho dôvodu poplatok za expresné spracovanie úveru nepredstavuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

19. Odvolací súd rovnako poukazuje na Smernice Európskeho parlamentu a rady e. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I el. 3 písm. g), podľa ktorého celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na

doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; preto možno uzavrieť, že v predmetnej úverovej zmluve nebolo správne uvedené RPMN, pričom ide o obligatórnu náležitosť. Údaj o roenej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcovia v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údajoch o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet.

20.1. Pre výpočet RPMN sú rozhodujúce vstupné údaje medzi ktoré patrí výška úveru.

20.2. Žalovaný poskytol žalobcovi úver aj na tovar a služby, ktoré žalobca kupovať nechcel. Z dokazovania vyplynulo, že v esťi týkajúcej sa tovaru za povinnú výbavu a kamery bol žalobca uvedený žalovaným do omylu, že tieto veci dostáva darom a návrh poisťnej zmluvy spolu s poisťnými podmienkami obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. So službou – doplnkovým zákazníkym servisom nebol vôbec uzrovený. Je teda možné uzavrieť, že tento tovar a služby boli žalobcovi nanútené, keďže on ako spotrebiteľ o nich nežiadal. Žalovaný takto financoval žalobcovi niečo o čo on nemal záujem, čím mu navýšil celkovú výšku úveru. Takýto postup žalovaného spoievajúci v umelom navýšení úveru, možno bez akýchkoľvek pochyb považovať za nekalú obchodnú prax.

20.3. Do istiny úveru bol zahrnutá cena za doplnkový tovar a služby, z toho dôvodu nesprávna bola určená celková výška úveru a v závislosti od uvedeného bolo nesprávne určené aj RPMN.

21. Vychádzajúc z uvedených skutočností prvoinštančný súd správne uzavrel, že poskytnutý úver je bezúroenný a bez poplatkov. Následne správne posúdil aj výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného, ktorá v konaní ani v podanom odvolaní nebola namietaná.

22. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu odvolací súd konštatuje, že žalobca bol v konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov celého konania, teda aj odvolacieho konania, v ktorom bol zrušený prvýkrát rozsudok prvoinštančného súdu.

23.1. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštalcie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23.2. Podľa § 396 ods.3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštalcie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštalcie v novom rozhodnutí o veci.

24. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25.1. Úspech vo veci sa zásadne posudzuje vo vzťahu k celému konaniu a relevantný je konečný výsledok, t.j. meritórne rozhodnutie, nie jednotlivé esťtkové úkony.

25.2. Pokiaľ žalobca namietal, že súd rozlišoval jednotlivé štádia konania (prvoinštančné, odvolacie), táto námietka je dôvodná a má opodstatnenie, lebo pomer úspechu sa vždy ureuje k celému predmetu konania. Niet preto rozumného dôvodu, prečo žalovaný mal byť úspešný za „esť konania“, pred odvolacím súdom, v ktorom nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci.

26. O trovách tohto konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 v nadväznosti na § 255 ods.1 CSP.

27. Žalobca bol plne úspešný v tomto odvolacom konaní, preto mu bola priznaná náhrada trov proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

28. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania